

[Willesen.]

at Militærets Flytning fra Kastellet vil koste, har vi meget svært ved at fæste Lid til, ikke mindst naar man ser af den afgivne Betænkning, at en nøjere Undersøgelse af dette Tals Rigtighed har man ikke turdet gaa ind paa. Det kan vi kun opfatte som en stiltiende Indrømmelse af, at det ikke vi kunne holde overfor en saadan Undersøgelse, og det har yderligere bekræftet vor Mistillid til dets Troværdighed. Endvidere kunde Staten, som det ogsaa er antydet, sælge de Bygninger, den nu har i Stormgadekvarteret, og derigennem erhverve en Del Midler til Bygning af Nationalmuseet, og saa kunde det store Spørgsmaal om, hvorledes man skulde skaffe Plads paa anden Vis baade til Tandlægeskolen og en Del af Militæret, finde i hvert Fald en delvis Løsning ved Hjælp af de Bygninger, man har dér: Prinsens Palæ og de andre.

I det hele maa jeg have Lov til at udtale vor Forbavselse og Skuffelse over, at den højtærede Undervisningsminister — som vi i øvrigt i mange Maader har Sympati for — ikke i denne Sag har kunnet tage den personligt prægede, uafhængige Stilling, som vi havde ventet, idet vi heller ikke kan undlade at udtale, at for os at se har baade usaglige og politiske og skjulte Hensyn faaet Lov til her at faa en Indflydelse, som det alene tilkom Rigsdagen at have paa Grundlag af upartiske, saglige Oplysninger.

Der tales saa meget om, at nu gælder det om at faa en Løsning af Museumssagen, og det gør det ogsaa, men netop derfor gælder det om ikke at faa en hvilken som helst Løsning og ikke nøjes med en anden eller tredje Rangs Løsning, naar man kan faa en første Rangs. Derfor kan vi ikke give Stormgadeplanen vor Tilslutning, men maa anbefale at stemme for Kastelsplanen.

Holstein: I sine ejendommelige Bestræbelser for at opnaa en Løsning af den store Nationalsag, som vi her behandler, har den højtærede Undervisningsminister ikke fulgt den gamle ærværdige Anvisning: Prøver alle Ting, beholder det gode. Thi den højtærede Minister har kun prøvet 3 daarlige Projekter, og af disse har han beholdt det daarligste.

Han begyndte med Materialgaardsprojektet; det var dødfødt, da det kom til Verden. Saa forsøgte han sig i Dølgemaal med et Rosenborg-Projekt ud til Sølvgade. Det kom overhovedet ikke til Verden, det døde i Moders Liv og blev i Stilhed bortopereret af den offentlige Mening. Nu

har den højtærede Minister slaaet sig paa det, der benævnes Stormgadeplanen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det hellere burde kaldes Gedved-Planen til u dødelig Ihukommelse af den Minister, som har Æren for det.

Det staar mig ikke klart, om det er dette sidste Nationalprojekt, Ministeren i et for denne Regerings Medlemmer usædvanligt Anfald af Stolthed har villet gøre til undervisningsministerielt Kabinetsspørgsmaal, eller om Kabinetsspørgsmaalet blot er, at Tinget vedtager et hvilket som helst af de her nævnte ministerielle Projekter, eller endelig om Kabinetsspørgsmaalet er, at overhovedet en eller anden Plan, ligegyldig hvilken, bliver gennemført.

Men uanset hvilken af disse Kabinetshypoteser der maatte være den, som bedst udtrykker den højtærede Ministers lønlige politiske Tanke, vil jeg henstille, at den højtærede Minister i den øjeblikkelige Museumssituation lader sin parlamentariske Trusel falde. Naar den højtærede Minister har siddet et helt Aar og arbejdet, som han har, med denne Sag, der var en venstreministeriel Programsag, og naar det nu er notorisk, hvor langt mere samvittighedsfuldt og nationalt forstaaende end sin Forgænger den nuværende Regering har grebet denne Sag an, saa synes jeg, den højtærede Minister kunde sidde Dyrehavstiden med og forhandle lidt venligere med Oppositionen. Øjeblikket er ikke gunstigt for en stor ministeriel Gestus i denne Sag. Derfor vil jeg i den øjeblikkelige Situation rette samme Bøn til den højtærede Minister, selv om hans Stormgadelyster skulde blive utilfredsstillende, som Goethes Faust retter til Øjeblikket: Verweile doch, du bist so schön!

Det er nemlig kun tilsyneladende, at Øjeblikket nu er det yderste. Det er i Virkeligheden gunstigere end nogen Sinde for en indgaaende upartisk Forhandling om de Planer, som den højtærede Minister har ladet ligge. Halvdelen af Tinget er rede til at drøfte de Løsninger, som vi anser som de næstbedste, nemlig den saakaldte Dobbeltkarréplan og Rosenborgplanen, vel at mærke til Gothersgadesiden. Den højtærede Minister burde ikke i dette Øjeblik, hvor han staar med en museumsteknisk, arkitektonisk, folkepædagogisk og økonomisk Løsning af den Art, som her er tiltænkt en stor national Sag, og som i gunstigste Fald har et ganske intetsigende Flertal i Tinget, lade haant om de Løsninger, der har Mulighed for at samle et endog meget stort Flertal her i Tinget.